{ } { }

Bakara Suresi | 177 | GİT

◀ **Bakara / 177** ▶

لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيّٖنَۚ وَاٰتَى
الْمَالَ عَلٰى حُبِّهٖ ذَوِى الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى
وَالْمَسَاكٖينَ وَابْنَ السَّبٖيلِ وَالسَّٓائِلٖينَ وَفِى
الرِّقَابِۚ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَۚ وَالْمُوفُونَ
بِعَهْدِهِمْ اِذَا عَاهَدُواۚ وَالصَّابِرٖينَ فِى الْبَأْسَٓاءِ
وَالضَّرَّٓاءِ وَحٖينَ الْبَأْسِۜ اُولٰٓئِكَ الَّذٖينَ صَدَقُواۜ
وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

Türkçe Transcript

Leyse-lbirra en tuvellû vucûhekum **k**ibele-lmeşri**k**i velmağribi velâkinne-lbirra men âmene bi(A)llâhi velyevmi-l-âḣiri velmelâ-iketi velkitâbi ve-nnebiyyîne veâte-lmâle ‘alâ *h*ubbihi żevi-l**k**urbâ velyetâmâ velmesâkîne vebne-ssebîli ve-ssâ-ilîne vefî-rri**k**âbi vee**k**âme-**ss**alâte veâtâ ezzekâte velmûfûne bi’ahdihim iżâ ‘âhedû(s) ve-**ss**âbirîne fi-lbe/sâ-i ve-**dd**arrâ-i ve*h*îne-lbe/s*(i)*(k) ulâ-ike-lleżîne **s**ade**k**û*(i)*(s) veulâ-ike humu-lmutte**k**ûn*(e)*

Abdulbaki Gölpınarlı Meali

Yüzlerinizi doğuya, batıya çevirip durmanız, hayır sayılmaz ki. Hayır ve taat sahipleri, Allah'a, son güne, meleklere, kitaba, peygamberlere inanan, Allah sevgisiyle yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, isteyenlere ve esirlere mal veren, namaz kılan, zekat veren, ahdettikleri zaman ahitlerine vefa eden, sıkıntı ve şiddet vakitlerinde sabreden kişilerdir. Onlardır sözleri doğru olanlar, onlardır sakınanlar.

Abdullah-Ahmet Akgül Meali

(Ey Müslümanlar!) **Yüzlerinizi** *(namazda şuursuz ve huzursuz biçimde)* **Doğu'ya veya Batı'ya çevirmeniz** *(ve ibadette şekilcilikle yetinmeniz)* **iyilik değildir. Asıl iyilik; Allah'a,** *(ve O'na inancın gereği olarak)* **Ahirete, Meleklere, Kitaba ve Peygamberlere** *(ve onların getirdikleri dine ve düzene samimiyet ve teslimiyetle)* **iman etmeniz... Sevdiğiniz malınızı yakınlara, yetimlere** *(korumasız ve bakımsız olanlara)***, yoksullara, yolda kalmışlara, isteyen muhtaçlara ve borç altında esir olanlara vermeniz... Namazınızı kılmanız, zekât** *(vergisini)* **ödemeniz... Anlaşma ve sözleşmelerinizi yerine getirmeniz,** *(maddi ve manevi)* **darlık, hastalık ve cihadın kızışması zamanında sıkıntılara sabretmenizdir... İşte** *(iman davasında)* **sadık** *(ve samimi)* **olanlar ancak bunlardır... Ve gerçek müttakiler de onlardır.**

Abdullah Parlıyan Meali

Gerçek erdemlilik, sevap ve hayra ulaşmak, yüzünüzü doğuya ve batıya çevirmeniz ile ilgili değildir. Ama gerçek hayra ulaşmak ve Allah'ı razı etmek; Allah'a ve ahiret gününe, meleklere, kitaba ve peygamberlere inanan; servetini kendisi için ne kadar kıymetli de olsa akrabasına, yetimlere, ihtiyaç sahiplerine, yolculara, yardım isteyenlere ve insanları kölelikten kurtarmaya harcayan; namazında dikkatli ve devamlı olan ve arındırıcı mâlî yükümlülük olan zekatı veren kişinin davranışıdır. Ve gerçek erdem sahipleri, söz verdiklerinde sözlerini tutan; felaket, zorluk ve sıkıntı anlarında sabredenlerdir. İşte sözüyle eylemi bir olanlar bunlardır. Gerçekten yollarını Allah'ın kitabıyla bulanlar da bunlardır.

Ahmet Tekin Meali

Gerçek hayır ve iyilik, hakiki müslümanlık, insanlık, yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir. Fakat gerçek iyiler ve hakiki müslümanlar, kâmil insanlar, Allah'a, âhiret gününe, meleklere, kitaplara, peygamberlere imân edenler; sevdikleri malları ve servetleri, can ü gönülden, isteyerek, yakın akrabalara, yetimlere, dullara,kimsesizlere, öksüzlere, çevresi, çaresi olmayan yoksullara, yolda kalan muhtaç yolculara, yardım isteyenlere, medet umanlara, esirler ve kölelerin esaret boyunduruklarından kurtarılarak hürriyetlerine kavuşmasına-borçtan mahkum olanların mahkûmiyetten kurtulmasına harcayanlar; namazları erkanına, şartlarına, vaktine riâyet ederek âşikâre kılanlar, vicdanlarını, servetlerini, sosyal bünyelerini arındıran, berekete vesile olan

zekâtı verenler, antlaşma yaptıkları zaman antlaşmalarına riayet edenler, sıkıntılara sabrederek mücadele edenler, hastalığa, açlığa, mallarına ve canlarına gelen zarara tahammül edenler, harbin şiddetli zamanında sabrederek savaşanlar ve kararlı davrananlardır. İşte onlar imanlarında samimi olanlardır. Onlar, işte onlar Allah'a sığınarak emirlerine yapışanlar, günahlardan arınıp, azaptan korunanlar, kulluk ve sorumluluk şuuruyla, haklarına ve özgürlüklerine sahip çıkarak şahsiyetli davranan, dinî ve sosyal görevlerinin bilincinde olan mü'minlerdir.

bk. Kur'ân-ı Kerim, 2/285; 3/92; 4/136; 13/20; 22/37; 41/7; 76/8-9.

Ahmet Varol Meali
İyilik yüzlerinizi doğuya veya batıya çevirmeniz değildir. Ancak iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitab'a ve peygamberlere iman eden, O'nun sevgisi ile malı yakınlara, yetimlere, düşkünlere, yolda kalmış olana, dilenenlere ve kölelere veren, namazı kılan, zekatı veren, söz verdiklerinde sözlerini yerine getiren, darlıkta, hastalıkta ve savaşın kızıştığı anda sabreden kimselerin yaptıklarıdır. İşte bunlar doğru olanlardır. Takva sahibi olanlar da bunlardır.

177.Abdurrezzak`ın Ma`mer`den rivayet ettiğine göre yahudiler ibadetlerinde batı, hıristiyanlar da doğu tarafına yöneliyorlardı. Yüce Allah da bu ayeti kerimeyi indirdi.

Ali Bulaç Meali
Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır.

Ali Fikri Yavuz Meali
Yüzlerinizi (namazda) doğu ve batı tarafına çevirmeniz hayır ve taat değildir. Fakat hayır ve ibadet, Allah'a, âhirete, meleklere, Allah'ın indirdiği kitablara ve peygamberlere iman edenin ibadetidir ve Allah sevgisi üzere, yahud mala olan sevgisine rağmen, malı (fakir) akrabaya, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa , dilenenlere, köle ve esirlere (kurtulmaları için) harcayan, namazı gereği üzere kılan ve zekâtı veren kimsenin; ahidleştikleri zaman sözlerine sâdık kalanların, ihtiyaç ve sıkıntı hallerinde, cihad ve savaşlarda sabredenlerin hayrıdır. İşte, bu vasıfları taşıyanlar, hakka uyan sâdıklardır ve bunlar takva sahipleridir.

Bahaeddin Sağlam Meali

Sevap, yüzünüzü doğuya ve batıya yöneltmeniz değildir. Asıl sevap, (o kişinin sevabıdır ki;) Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaba (vahye) ve peygamberlere inanıp, isteyerek akrabalara, yetimlere, miskinlere, yolcuya, dilencilere ve insan azad etmek için mal verir, namaz kılar, zekât verir; bir söz verdiği zaman sözünü yerine getirir; sıkıntıda, hastalıkta ve savaşta sabreder. İşte asıl doğru dindarlar bunlardır. Ve asıl muttakiler de bunlardır.

Bayraktar Bayraklı Meali
İyilik, yüzlerinizi doğu ve batıya çevirmeniz değildir. Asıl iyilik, Allah'a, âhiret gününe, meleklere ve kitaba iman edenin; malını çok sevmesine rağmen onu akrabaya, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere, köle ve esirlere verenin; namazı dosdoğru kılanın; zekâtı verenin; sözleştikleri zaman gereğini yerine getirenin; sıkıntıda, darlıkta, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanda sabır gösterenin eyleminden oluşur. İşte doğru olanlar bunlardır; işte sakınanlar da bunlardır.

Besim Atalay Meali (1965)
İyilik, sizin yüzünüzü doğuya, ya da batıya çevirmekte değildir, iyilikse Allaha, ahret gününe, kitaba, meleklere, peygamberlere inanmaktadır, Allahı severek hısımlara, öksüzlere, yoksullara, yolculara, dilenciye, kul azadetmeye, mal vermektedir, namaz kılmak, zekât vermek, söz verince sözünde durmak, sıkıntı gününde yoksulluğa, hastalığa, şiddet zamanında sabretmek gibi şeylerdedir; işte bunlar gerçeklerdir, işte bunlar sakınçlardır

---

Cemal Külünkoğlu Meali
İyi ve erdemli olmak (yalnızca) yönünüzü bazen doğu bazen batı tarafına çevirmeniz değildir. Asıl iyi ve erdemli kişi(ler); Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitap'a (Kur'an'a) ve nebilere inanıp; sevdiği malını yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilencilere ve boyunduruk altında bulunanlara veren; namazı ikame eden, zekâtı veren; sözleştikleri zaman sözlerinde duran, darlıkta, sıkıntıda ve çetin şartlar altında sabredenlerdir. İşte onlardır imanlarında samimi olanlar ve işte onlardır Allah'a karşı sorumluluklarının bilincinde olanlar.

> *"Gerçek iyilik"; insanların yüzlerini Doğu'ya (Beyt-i Makdis'e) ya da Batı'ya (Kâbe tarafına veya herhangi bir yöne) çevirmesi değildir. Başka bir deyimle, "İyilik" demek olan "Birr"in gayesi; pratik hayatta uygulanması ve makes bulması (yansıması) gereken davranışlardan soyutlanmış, birtakım iyilik sağlamaz ve hayır üretmez kuru ibadet görüntüleri değildir. Tersine "İyilik" gerek birey gerekse de toplum vicdanında etkisini gösteren bir vakıa olup, bireysel ve sosyal hayatta da karşılığını bulan somut davranışlardır. Kısaca; "Özneye faydalı olma" durumudur. Yüzleri Doğu'ya ya da Batı'ya çevirmekse bu büyük gerçeği göz ardı ettiremez.*

Cemil Said (1924)
Sevâb ve fazîlet yüzüni şarka veyâ garba tevcîh itmekde değildir; sevâbkâr ânlardır ki Allâh'a, kıyâmet günine, meleklere ve kitâba

ve peygamberlere îmân iderler ve Allâh rızâsı içün akrabâya, yetîmlere ve 'âcizlere yardım iderler, esîrleri âzâd iderler, 'ibâdet iderler, zekât virirler, 'ahidlerine vefâ iderler, felâketde ve idbâr zamânında sabır ve tahammül iderler; bunlar sâdıkdırlar ve Allâh'dan korkarlar.

Diyanet İşleri Meali (Eski)
Yüzlerinizi doğudan yana ve batıdan yana çevirmeniz iyi olmak demek değildir; Lakin iyi olan, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitap'a, peygamberlere inanan, O'nun sevgisiyle, yakınlarına, yetimlere, düşkünlere, yolculara, yoksullara ve köleler uğrunda mal veren, namaz kılan, zekat veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler, zorda, darda ve savaş alanında sabredenlerdir. İşte onlar doğru olanlardır ve sakınanlar ancak onlardır.

Diyanet İşleri Meali (Yeni)
İyilik, yüzlerinizi doğu ve batı taraflarına çevirmeniz(den ibaret) değildir. Asıl iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitap ve peygamberlere iman edenlerin; mala olan sevgilerine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, (ihtiyacından dolayı) isteyene ve (özgürlükleri için) kölelere verenlerin; namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren, antlaşma yaptıklarında sözlerini yerine getirenlerin ve zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda (direnip) sabredenlerin tutum ve davranışlarıdır. İşte bunlar, doğru olanlardır. İşte bunlar, Allah'a karşı gelmekten sakınanların ta kendileridir.

Diyanet Vakfı Meali
İyilik, yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir. Asıl iyilik, o kimsenin yaptığıdır ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaplara, peygamberlere inanır. (Allah'ın rızasını gözeterek) yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere ve kölelere sevdiği maldan harcar, namaz kılar, zekât verir. Antlaşma yaptığı zaman sözlerini yerine getirir. Sıkıntı, hastalık ve savaş zamanlarında sabreder. İşte doğru olanlar, bu vasıfları taşıyanlardır. Müttakîler ancak onlardır!

Edip Yüksel Meali
Yüzlerinizi doğu veya batı yönüne çevirmeniz iyilik değil. İyiler o kimseler ki ALLAH'a, ahiret gününe, meleklere, kitaba ve peygamberlere inanırlar; akrabalara, yetimlere, muhtaçlara, yolda kalmışlara, dilencilere ve köleleri özgürlüğe kavuşturmaya seve seve para yardımında bulunurlar; namazı gözetir, zekatı verir, sözleştikleri vakit sözlerinde dururlar; zorluğa, sıkıntıya ve zulme karşı direnirler. İşte doğru olanlar onlardır, erdemli olanlar da onlardır.

Elmalılı Hamdi Yazır Meali

Yüzlerinizi bazan doğu, bazan batı tarafına çevirmeniz erginlik değildir. Fakat eren o kimselerdir ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaba ve bütün peygamberlere iman edip, yakınlığı olanlara, öksüzlere, yoksullara, yolda kalmışa, dilenenlere ve esirleri kurtarmaya seve seve mal verirler. Namazı kılarlar, zekatı verirler. Bir de andlaştıkları zaman sözlerini yerine getirenler, hele sıkıntı ve hastalık durumlarında ve harbin şiddetli zamanında sabır ve kararlılık gösterenler var ya, işte doğru olanlar da bunlardır, korunanlar da bunlardır.

Elmalılı Meali (Orijinal)

Erginlik değil: yüzlerinizi kâh gün doğu tarafına çevirmeniz kâh batı, ve lâkin eren o kimsedir ki Allaha, Ahıret gününe, Melâikeye, Kitaba ve bütün Peygamberlere iyman edip karabeti olanlara, öksüzlere, bîçarelere yolda kalmışa, dilenenlere ve esirler uğrunda seve seve mal vermekte, hem namazı kılmakta hem zekâtı vermekte, bir de andlaştıkları vakit ahidlerini yerine getirenler, hele sıkıntı ve hastalık hallerinde ve harbin şiddeti zamanında sabr-ü sebat edenler işte bunlardır o sadıklar ve işte bunlardır o korunan müttekiler

---

Erhan Aktaş Meali

Yüzünüzü doğu ve batı tarafına çevirmeniz birr[1] değildir. Ama birr: Allah'a, Ahiret Günü'ne, meleklere, kitaplara ve nebilere iman etmek; malını sevdiği halde onu yakınlarına, yetimlere, yoksullara, yol oğluna[2], yardım isteyenlere, rikâb olanlara[3] vermek; "salâtı ikame etmek, zekât vermek", söz verdiği zaman sözünü yerine getirmek, sıkıntıda, zorlukta ve felakete uğrama durumunda sabretmektir. İşte bunlar, sadık olanlardır. Ve işte bunlar, takva sahibi olanlardır.

1- Hayır, iyilik, bağış, itaat, doğruluk, adalet, gerçeklik, erdem, sevgi. 2- "İbnu\s-sebili," "yol oğlu" demektir. Bu bir deyimdir. Bu deyime, "yolda kalanlar" olarak anlam verilmesi doğru değildir. Zira sebil, üzerinde yürünen/gidilen "yol" demek değildir. Sebil, "iki yol"dan birini seçmek anlamında "tercih edilen yol" demektir. Yani, Hakk veya Batıl yoldan "birinin tercih edilmesi" anlamına gelmektedir. Bu nedenle doğru anlam, "yolda kalanlar" değil, bütün zamanını "Allah yolunda" çalışmaya ayırmış ve bundan dolayı yardıma muhtaç olmuş olanlar anlamıdır. Diğer bir anlamı da yaptığı bir şey imkânsızlık nedeni ile yarım kalan kimselerdir. 3- Boyunduruk altında bulunan kimseye, özgürlüğüne kavuşmasını sağlamak için yardım etmek. Rekâbe, boyun demektir; boyunduruk altında bulunan kimseler için de kullanılan bir sözcüktür. Sözcük olarak; gözetlenmek, gözetlemek, korumak, korunmak anlamlarına gelmektedir.

Hasan Basri Çantay Meali

(Namazda) yüzlerinizi doğu ve batı yönüne döndürmeniz; birr (taat bu) değildir. Fakat birr, Allaha, âhiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere îman eden, malı (nı Allah) sevgisiyle (yahud: mala olan sevgisine rağmen) akrabaye, yetimlere, yoksullara, yol oğluna (Yolda kalmış müsâfirlere), dilenenlere ve köle ve esirler (i kurtârmıy) a veren, namazı (nı) dosdoğru kılan,

zekâtı (nı) veren (kimselerin), ahidleşdikleri zaman sözlerini yerine getirenler (in), sıkıntıda ve hastalıkda ve muhaarebenin kızışdığı zamanlarda sabr-u metanet gösterenler (in birridir). Onlar (yok mu? îmanlarında ve birr-ü taat iddiasında) saadık olanlar onlardır ve onlar takvaaya erenlerin de ta kendileridir.

Hayrat Neşriyat Meali
(Ey ehl-i kitab!) Yüzlerinizi (ibâdet maksadıyla) doğu ve batı tarafına çevirmeniz iyilik (için yeterli) değildir;(1) fakat iyilik o kimsenin (iyiliği)dir ki, (o kişi) Allah'a, âhiret gününe, meleklere, kitab(lar)a ve peygamberlere îmân eder; ona (o elindeki mala) olan sevgisine rağmen malı akrabâlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, dilenenlere ve köleler uğrunda verir; namazı hakkıyla edâ eder ve zekâtı verir. Çünki (onlar) söz verdikleri zaman sözlerini yerine getirenler ve sıkıntı (fakirlik), hastalık ve savaşın şiddetli ânında sabredenlerdir. İşte onlar, doğru olan kimselerdir. Takvâ sâhibi olanlar da işte ancak onlardır.

> *(1)Bu âyet-i kerîme ehl-i kitab hakkında nâzil olmuştur. Çünki hristiyanların kıblesi (Kudüs'teki) Beyt-i Makdis'in (Mescid-i Aksâ'nın) doğusu, yahudilerin kıblesi ise batısıdır. Bunlardan her biri kendi kıblelerine dönmenin daha hayırlı olacağını iddiâ ederler. (Nesefî, c. 1, 147)*

İlyas Yorulmaz Meali
Yüzünüzü doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik yapmak için yeterli değildir. Ama iyilik yapmak, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaba ve elçilere inanmak, sevdiği mallardan, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, yardım isteyenlere ve kölelikten kurtulmak isteyenlere vermek, namazı kılmak, zekâtı vermek, ahitleştiği zaman ahdini yerine getirmek, sıkıntıya, dara düştüğünde ve felaket geldiği anda sabır göstermektir. İşte böyle davrananlar (Allah'ın dinini) doğrulayanlar ve Allah'ın azabından korunanlardır.

İsmayıl Hakkı Baltacıoğlu
Olgunluk Doğu, Batı yönlerine yönelmekle olmaz. Olgun olan o kimsedir ki Allah'a son güne, meleklere, Kitap'a peygamberlere inanır, yakınlarına, öksüzlere, düşkünlere, yolda kalanlara, dilenenlere, esirlerin kurtarılmasına malını seve seve verir, namaz kılar, zekat verir, andlaşınca andını yerine getirir, darlıkta, hastalıkta, savaş sırasında katlanmasını bilir. Olgun olanlar bunlardır, sakınanlar da bunlardır.

İsmail Hakkı İzmirli
İyilik yalnız yüzlerinizi maşrık, mağrip canibine çevirmeniz değildir. Belki iyilik o kimsenin iyiliğidir [1] ki Allah/a, âhiret gününe, meleklere, Kitaba, Peygamberlere inanır; malı seve seve [2] hısımlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere, esir azadına verir; namazı dosdoğru kılar; zekâtı verir. Onlara ahtettikleri zaman ahtini yerine getirirler; sıkıntılı, hastalıklı [3]

kavganın şiddetli zamanında sabır edenler. İşte sâdık olanlar [4] bunlardır. Mütteki olanlar da bunlardır.

[1] Yahut iyilik yapan odur ki veya iyilik sahibi demektir.
[2] Yahut rıza-i bâri, muhabbet i bâri uğrunda.
[3] Yahut darlık, kıtlık vakitlerinde,
[4] Dinde, hakka uymakta, hayrı istemekte.

Kadri Çelik Meali

Yüzlerinizi doğudan yana ve batıdan yana çevirmeniz iyilik değildir. Lakin iyilik (sahipleri) Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitab'a ve peygamberlere iman eden, kendisi sevdiği halde yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere ve esirleri kurtarmaya mal harcayan, namaz kılan, zekât veren ve sözleştiklerinde sözlerine vefa gösterenler ile zorda, darda ve savaş anında sabredenlerdir. İşte onlar dosdoğru olanlardır ve takva sahipleri ancak onlardır.

Mahmut Kısa Meali

Yüzünüzü doğuya veya batıya çevirmeniz, Allah katında bir iyilik, bir **erdemlilik değildir.** Namazda yüzünüzü Kâbe'ye veya başka bir yöne çevirmeniz yâhut buna benzer ibadetleri yerine getirmeniz, sizi iyiliklere, güzelliklere ulaştırmadığı takdirde ne erdemli olmanızı sağlar, ne de size Allah katında değer kazandırır.
Asıl iyi kişi odur ki;
Allah'a, âhiret gününe, meleklere, kitaplara ve Peygamberlere tüm kalbiyle **inanır.**
Yüreğinde dünya malına karşı **sevgi duymasına karşın,** sırf Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için, **malını**n bir kısmını **yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, yardım isteyenlere ve** gerek azad ederek, gerekse insanın boynuna geçirilmiş sosyal, siyasal, kültürel, ekonomik... kölelik ve sömürü zincirlerini kırarak **köleler**in özgürleştirilmesi **uğrunda** seve seve **harcar.**
Namazını dosdoğru kılar, zekâtını verir.
Bir de, söz verdiği zaman sözünde duranlar; hele o sıkıntı, hastalık ve savaş zamanlarında zorluklara karşı kahramanca göğüs gererek **sabreden** fedâkâr mümin**ler var ya...**
İşte doğru sözlü olanlar onlardır, kötülüklerden titizlikle sakınıp **korunan** gerçek erdem sahibi kul**lar da yine onlardır.**
Ama kişisel ahlâk ve erdemlilik, hukuk kuralları şeklinde toplumsal hayata egemen olmadıkça, gerçek anlamda huzur ve mutluluğa ulaşamazsınız. Bunun içindir ki:

Mahmut Özdemir Meali

Yüzlerinizi Doğu ve Batı tarafına çevirmeniz Birr / Ergin İyilik değildir; ama asıl Birr, Allah'a inanan kimseler; Âhir Gün'e, Melekler'e, Kitab'a, Nebiyyler'e inanan kimseler; Esarette Olanlar'a, İsteyenler'e, Yolcu'ya, Düşkün Yoksullar'a, Yetimler'e, Yakın (Akraba)lığı olanlara Mal'ı seve seve verenler;

Namaz'ı kılanlar; Zekât'ı verenler'dir. Bir de ahidleştiklerinde ahidlerine Bağlı Kalanlar; (Sosyal ve Siyasal) Bunalım'da, (Ekonomik Kriz ve Kıtlık'ta) Darlık'ta ve Bunalım süresince Sabredenler'dir. İşte onlar doğru söyleyenlerdir. İşte onlar Müttakîler'dir / Sakınıp Korunanlar'dır.

Mehmet Çakır Meali

Mutluluk, yüzlerinizi doğuya veya batıya çevirmek değildir. Mutluluk , Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaplara ve Tanrı elçilerine yürekten inanabilmektir. Mutluluk, kendisi muhtaç olduğu halde, elindekini, yakın akrabalara, yetimlere, yoksullara, yol mağdurlarına, isteyenlere, köle ve esirlere verebilmektir. Mutluluk, namaza devam edebilmek, zekatı verebilmek, söz verince sözünde durabilmektir. Mutluluk, sıkıntıya, bunalıma ve mücadeleye dayanabilmektir. İşte gerçek sadıklar, işte gerçek sağlamcılar**...**

Mehmet Çoban Meali

İyilik; yüzlerinizi doğu ve batı taraflarına çevirmenizden ibaret değildir. Asıl iyilik Allah'a, Ahiret gününe, Meleklere, Kitaba, Nebilere inanmak; iman edenlerin, mala olan sevgilerine rağmen, varlıklarını yakınlarıyla, yetimlerle, yoksullarla, yolda kalmışlarla, ihtiyacı olanlarla paylaşmak, köleleri satın alarak özgürleştirmek, salat-ı ve zekât-ı dosdoğru ikame etmek, verilen sözleri yerine getirmek, her türlü zorlukta, hastalıkta, savaşta azimli, kararlı, mücadeleci olmaktır! Böyle olanlar doğru yolda iyilikte bulunanlardır. İşte bunlar; Allah'a karşı gelmekten sakınır.

Mehmet Okuyan Meali

(Gerçek) iyilik, yüzlerinizi doğu ve(ya) batı tarafına çevirmeniz değildir. Gerçek iyilik, kişinin Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere inanmasıdır. (Allah'ın rızasını gözeterek) yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, (yardım) isteyenlere ve kölelere sevdiği maldan harcamasıdır. (Ayrıca) namazı kılması, zekâtı vermesidir. (Bunlar) antlaşma yaptığı zaman sözlerini yerine getirenlerdir. (Dahası), sıkıntı, hastalık ve savaş zamanlarında sabredenlerdir. Doğru olanlar işte bunlardır! [Muttakî]ler (duyarlı olanlar) da işte bunlardır! [*]

> *Bu ayet [birr], [takvâ] ve [muttakî]ler hakkında en kapsamlı bilgileri içeren ayettir. Ayette [takvâ] denen duyarlılığın söylem değil, inanç ve eylem birlikteliği içerdiği gösterilmektedir.*

Mehmet Türk Meali

(Ey insanlar!) Sizin yüzlerinizi doğuya veya batıya çevirmeniz iyilik değildir. Asıl iyilik; Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaba, Peygamberlere îman eden, mallarını sevmelerine rağmen; akrabalara, yetimlere, yoksullara, yolda kalanlara, dilencilere ve kölelere veren, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren, söz verdikleri zaman sözlerinde duran, zorda, darda ve savaş zamanında

sabreden kimselerin iyilikleridir. İşte bunlar, doğruluklarını ispat etmiş kimselerdir ve gerçekten Rablerine karşı hata etmekten sakınanlar da bunlardır.

Muhammed Esed Meali

Gerçek erdemlilik, yüzünüzü doğuya veya batıya çevirmeniz ile ilgili değildir; [143] ama gerçek erdem sahibi, Allah'a, Ahiret Günü'ne, meleklere, vahye [144] ve Peygamberlere inanan, servetini -kendisi için ne kadar kıymetli olsa da- akrabasına, yetimlere, ihtiyaç sahiplerine, yolculara, [145] (yardım) isteyenlere ve insanları kölelikten kurtarmaya [146] harcayan; namazında devamlı ve dikkatli olan ve arındırıcı [malî] yükümlülüğünü ifa eden kişidir; ve [gerçek erdem sahipleri] söz verdiklerinde sözlerini tutan, felaket, zorluk ve sıkıntı anlarında sabredenlerdir: İşte onlardır sadakatlerini gösterenler ve işte onlardır Allah'a karşı sorumluluklarının bilincinde olanlar.

143 Böylece Kur'an, yalnızca görünür/dış biçimlere uyum sağlamanın erdemliliğin gereklerini yerine getirmek için yeterli olmadığı ilkesini vurgulamaktadır. Kişinin namazda yüzünü şu veya bu yöne çevirmesine değinilmesi, biraz önce kıble konusunu ele alan ayetlerin devamıdır.

144 Birçok müfessire göre "vahiy" (kitâb) terimi, bu anlam örgüsü içinde genel bir muhteva taşımakta: ve genel olarak ilahî vahiy gerçeğine işaret etmektedir. Meleklere imanın burada zikredilmesinin sebebi ise, Allah'ın iradesini peygamberlere ve dolayısıyla bütün insanlığa izhar etmesinin, ğayb âlemine, yani, insan idrakinin ötesindeki bir gerçeklik alanına ait olan bu ruhsal varlıklar veya güçler aracılığıyla gerçekleştirilmesindendir.

145 İbnu's-sebîl (lafzen, "yolun oğlu") ifadesi, evinden uzakta olan herhangi bir kimseyi ve özellikle, bu durumdan dolayı geçim için yeterli imkana sahip bulunmayan kişiyi gösterir (karş. Lane IV, 1302). Daha geniş anlamda ise, herhangi bir sebepten dolayı geçici veya sürekli olarak evine dönemeyen kimseleri, mesela politik sürgün veya mültecileri ifade eder.

146 Rakabe (çoğulu rikâb), lafzî olarak, kişinin "boyun"unu ifade eder ve aynı zamanda bir insanın bütün kişiliğini anlatır. Mecazî olarak fi'r-rikâb ifadesi, "insanları zincirlerinden kurtarmak yolunda" anlamına gelir ve hem esirleri fidye karşılığı bırakmayı hem de köleleri özgürlüklerine kavuşturmayı ifade eder. Kur'an, bu tür harcamaları erdemliliğin temel şartları arasına dahil etmek suretiyle insanları zincirlerinden kurtarmanın -ve böylece köleliği ilga etmenin- İslam'ın sosyal amaçlarından biri olduğuna işaret eder. Kur'an'ın nüzulü döneminde kölelik, bütün dünyada yerleşik bir kurum idi ve onun birdenbire ilga edilmesi ekonomik olarak imkansızdı. Bu zorluğu aşabilmek ve aynı zamanda köleliğin nihaî olarak tamamen ortadan kaldırılmasını sağlamak amacıyla Kur'an, 8:67'de, artık yalnızca haklı bir savaşta (cihâd) alınan esirlerin köle olarak tutulabileceklerini emreder. Ama bu yolla veya -8:67'nin nüzulünden önce- başka herhangi bir şekilde köle edinilmiş kişiler için bile Kur'an, köleleri salıvermedeki büyük erdemi vurgular ve onu çeşitli günahlar için bir kefaret aracı kılar (bkz. mesela, 4:92, 5:89, 58:3). Ayrıca Hz. Peygamber, insanları kölelikten şartsız olarak kurtarmanın, Allah katında bir Müslümanın ifa edebileceği en övgüye değer fiil olduğunu çeşitli vesilelerle vurgulamıştır. (Bu sorunla ilgili bütün

sahih Hadislerin kritik bir tartışması ve analizi için bkz. Neylu'l-Evtâr VI, 199 vd.)

Mustafa Çavdar Meali

Yüzlerinizi doğu ve batı yönüne döndürmeniz dindarlık değildir. Fakat gerçek dindarlık Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaplarına ve nebilere iman eden, ihtiyacı olmasına rağmen malını; akrabaya, yetimlere, yoksullara yolda kalmışlara, yardım için el açanlara, özgürlüğüne kavuşmak için paraya ihtiyaç duyanlara harcayan, namazı kılan, zekâtı veren, sözleştikleri zaman ahitlerini yerine getiren, sıkıntıda, hastalıkta ve savaşta sabredenlerinkidir. İşte davasında sadık olanlar ve Allah a karşı gelmekten sakınanlar bunlardır. 4/136, 4/36, 49/15

Mustafa İslamoğlu Meali

Gerçek erdem yüzlerinizi doğuya veya batıya döndürmeniz değildir.[339] Fakat gerçek erdem kişinin Allah'a, âhiret gününe, meleklere, İlâhî kelâma, nebilere inanması,[340] malı -ona sevgi duymasına rağmen[341]- yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara,[342] isteyenlere ve özgürlüğü ellerinden alınanlara vermesi,[343] namazı istikametle kılması, zekâtı gönlünden gelerek vermesidir.[344] Onlar söz verdikleri zaman sözlerinde dururlar, şiddetli zorluk ve darlıklara[345] karşı göğüs gererler. İşte bunlardır sözlerine sadık kalanlar... Takvâya ermiş olanlar da bunlardır.[346]

[339] Zımnen: Ne imansız ve ibadetsiz ahlâkla, ne ahlâksız ve ibadetsiz imanla, ne de içeriği boşaltılıp şekle indirgenmiş ibadetle iyiler safina dahil olabilirsiniz. İbadetler Allah'a yollanmış mektuba benzer. İçi boşalmış bir ibadet, Allah'a yollanmış boş bir zarfa benzer. Mektup ruhsa zarf cesettir. Diri ibadet sahibinin altında bir burak, ruhsuz cesede dönmüş ölü bir ibadet ise sahibinin sırtında bir yüktür. [340] Bu beş madde bir fazlasıyla Cibril hadisi diye meşhur olan hadiste de yer alır. (Buhârî, İman 37; Müslim, İman 5, 7.) Sonraki ilmihallere "imanın şartları" olarak geçen bu hadisteki fazlalık "kadere iman" maddesidir. Bu beş madde Kur'an'da buradan başka Nisâ 136. âyette de geçer. Hiç kuşku yok ki, iman edilmesi gerekli unsurlar sadece bunlardan ibaret değildir. Kur'an'da yer alan mânası katî her hüküm, iman umdeleri arasına girer. [341] Mâl "eğilmek, eğilim göstermek, meyletmek" anlamındaki meylden türetilmiştir. Bu hem insanın mala düşkün olduğunu, hem de malın "mail" ve "zail" (gecici) olduğunu çağrıştırır. Hem maddî hem mânevî değeri ifade ettiği yerlerde mâl değil hayr olarak gelmiştir (Âyet: 180). 'Alâ hubbihîdeki zamir üç şeye gidebilir: Mal, Allah, verme. Her üç hâlde de "vermek" tümleç, "mal" muzaf olur. İbn Mes'ud bu ibareyi zamirin mala aidiyyetiyle "ona ihtiyaç duyduğu hâlde" şeklinde okur (Taberî ve Râzî). Bu durumda âyetteki 'alâ edatına "rağmen, bununla birlikte" anlamı vermek daha doğru bir tercih olacaktır. [342] Lafzen: "yol çocuğu". İbn Abbas "yolcu" olarak açıklar. İbarenin lafzî çağrışımları arasına terk edilmiş bebeler ve kimsesiz çocuklar da girer. [343] Âyetteki rakabenin lafzî karşılığı "boyun" olmakla birlikte mecazî olarak "kişisel özgürlüğün kısmen ya da tamamen ortadan kaldırılması" durumunu ifade eder. Bu madde, savaş esirlerini ya da köleleri karşılık beklemeksizin özgürlüğe kavuşturmak için maddî yardım yapmayı öncelikli insanî erdemler arasında sayıyor (Bkz: 4:92; 5:89; 58:3; 8:67). [344] Çevirimizin gerekçesi için bkz: 7:170 ve 92:18, ilgili notlar. [345] Bu ikisinin farkı için bkz: 6:42, not 32. [346]

Yahudilere karşı bir îmâ taşımaktadır. Onlar Allah'a verdikleri söze sadık kalmamışlar, Allah da vahyi taşıma görevini onlardan almıştı. Bu sapmanın temelinde yatan şey ise "sorumluluk bilinci"nin yok olmasıydı. Sözün özü: İman imtihandır, imtihan imanı takviye eder.

Ömer Nasuhi Bilmen Meali
Birr (takvâ) yüzlerinizi maşrık ve mağrip tarafına çevirmeniz değildir. Fakat birr, o kimsenin birridir ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaplara, peygamberlere imân etmiş olur. Ve malını seve seve karabet sahiplerine, yetimlere, yoksullara, yolculara, dilenenlere verir. Ve esirleri azad etmek hususuna sarfeder. Ve namazını kılar, zekâtını verir. Bir de muâhede yaptıkları zaman ahidlerini yerine getirirler ve ihtiyaç, hastalık ve şiddetli savaş hallerinde de sabırlı bulunurlar. İşte sâdık olanlar onlardır. Muttakî olanlar da onlardan ibarettir.

Suat Yıldırım Meali
İyilik (ve hayır), yüzlerinizi doğuya ya da batıya doğru çevirme değildir. Asıl iyilik; Allah'a, âhiret gününe, meleklere, kitaplara ve peygamberlere iman eden, Sevdiği malını Allah'ı hoşnud etmek için Yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalan gariplere, isteyenlere ve boyunduruk altında bulunup hürriyetine kavuşmak isteyen köle ve esirlere veren, Namazı hakkıyla ifa edip zekâtı veren, Sözleştiği zaman sözlerinde duran, Hele hele sıkıntı ve hastalık hallerinde, Savaşın şiddetleri esnasında sabreden kimselerin davranışlarıdır. İşte onlardır imanlarında samimi olanlar ve işte onlardır Allah'ı sayıp günahlardan korunan takvâlılar! [2, 285; 4, 136; 22, 37; 76, 8-9; 3, 92; 41, 7; 13, 20]

Bu bir tek âyet İslâm'ın başlıca inanç (akaid), ibadet ve ahlâk esaslarını toplamaktadır. Buna işaret olarak Hz. Peygamber (a.s.m): "Kim bu âyete göre hareket ederse imanını kemale erdirmiş olur." buyurmuştur.

Süleyman Ateş Meali
Yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz iyilik değildir. Asıl iyilik, o(kimsenin iyiliği)dir ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere inandı; sevdiği malını yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilencilere ve boyunduruk altında bulunan(köle ve esir)lere verdi; namazı kıldı, zekatı verdi. Andlaşma yaptıkları zaman andlaşmalarını yerine getirenler; sıkıntı, hastalık ve savaş zamanlarında sabredenler, işte doğru olanlar onlardır, (Allah'ın azabından) korunanlar da onlardır.

Süleyman Tevfik (1927)
Birr (iyilik, hayır ve hasenât ve kemâl) yüzinizi meşrik ve mağrib tarafına çevirmek ('ibâdet için meşrik veyâ mağribe teveccüh itmek) değildir. Lâkin Birr (sâlih ve hayır ve hasenât ve kemâl sâhibi) şunlardır ki Allâh'a, âhiret gününe, melâikeye, kitâblara, peygamberlere îmân iderler ve mallarından seve seve akrabâlarına, yetîmlere, fukarâya, yolculaara, sâillere ve esîrlere

mu'âvenet idüb virirler. Ve namâzlarını âdâb ve erkânıyla kılub zekâtlarını i'tâ iderler. Bir şey 'ahid ve va'd iylediklerinde vefâ, fakr ve zarûret, maraz ve 'illet ve harb ve kıtâl gibi mesâib zamânlarında sabr iylerler. İşte onlar hak dîne ittibâ'da sâdıklar ve küfürden ve rezâilden sakınanlardır.

Süleymaniye Vakfı Meali
İyilik, yüzünüzü doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir. İyilik; Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaplara ve nebîlere inanıp güvenen kişinin yaptığıdır.[*] Böyle bir kişi, sevmesine rağmen malını, kendine yakınlığı olanlara, yetimlere, çaresizlere, yolda kalanlara, isteyenlere ve boyunduruk altındakilere verir.[1] Namazı düzgün ve sürekli kılar ve zekâtı verir. Bunlar anlaşma yaptıkları zaman da yükümlülüklerini yerine getirirler. Baskılara, zorluklara, bir de baskın anında olacaklara karşı dirençli olurlar. Özü sözü doğru olanlar bunlardır. Allah'tan çekinerek korunanlar da bunlardır.

[*] Ayetteki الرِّقَاب= er-rikab, esirler için kullanılan رقبة =rakebe'nin çoğuludur. Türkçede buna "boyunduruk altında olanlar" denir.

Şaban Piriş Meali
-Yüzlerinizi doğu ve batı yönüne döndürmeniz iyilik değildir. Fakat iyilik Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaba ve peygamberlere iman eden, malını sevgisine rağmen; akrabaya, yetimlere, yoksullara, yolculara, dilencilere, kölelere ve esirlere veren, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren, sözleştikleri zaman sözlerini yerine getiren, sıkıntıda, hastalıkta ve savaşta sabredenlerin durumudur. İşte sadıklar ve muttakiler onlardır.

Ümit Şimşek Meali
Hayra ermek demek, yüzünüzü doğuya, batıya çevirmek demek değildir. Hayra eriş, o kimsenin erişidir ki, Allah'a, âhiret gününe, meleklere, kitaplara ve peygamberlere inanmış; yakınlarına, yetimlere, yoksullara, yolculara,(76) ihtiyacından dolayı isteyene, esaret altındakilere(77) malından seve seve(78) vermiş; namazı dosdoğru kılmış, zekâtı vermiştir. Onlar, sözleştikleri zaman sözlerinde duran kimselerdir. Onlar, darlıkta, sıkıntıda ve çetin şartlar altında(79) sabredenlerdir. Onlar sadıkların tâ kendisi, onlar takvâ sahiplerinin(80) tâ kendisidir.

(76) Misafir olan, evinden uzakta bulunan, yolculuk yapan, yurdundan uzakta yaşamak zorunda olan.

(77) Esir ve kölelerin özgürlüğe kavuşturulması için.

(78) Sağlığı yerinde iken, mala karşı hırsı var iken, yaşama ümidi ve fakirlik korkusu var iken. (Müstedrek, 2:299, no. 3078.)

(79) Fakirlikte, hastalıkta, savaşta. (Müstedrek, 2:299, no. 3079.)

(80) "Takvâ sahipleri" için, bu sûrenin ikinci âyetiyle ilgili açıklamaya bakınız.

Yaşar Nuri Öztürk Meali
Yüzlerinizi doğu ve batı yönüne çevirmeniz hayırda erginlik/dürüstlük değildir. Hayırda erginlik/dürüstlük o kişinin hakkıdır ki, Allah'a, âhiret gününe, meleklere, kitaplara, peygamberlere inanır; akrabaya, yetimlere, çaresizlere, yolda kalmışa, yoksullara, özgürlüğüne kavuşmak gayretinde olanlara malı seve seve verir, namazı/duayı yerine getirir, zekâtı öder. Böyleleri söz verdiklerinde ahitlerine vefalıdırlar; bolluk ve bereket zamanı kadar, zorluk, sıkıntı ve şiddet zamanında da sabırlıdırlar. İşte bunlardır özüyle sözü bir olanlar. İşte bunlardır takva sahipleri.

Eski Anadolu Türkçesi
degül eylük kim yönendüresiz yüzlerüñüzi maşrıķdin yaña, daħı mağrıbdın yaña velįkin eylük oldur kim įmān getürdi Tañrı'ya, daħı śoñrağı güne, daħı firiştelere, daħı kitāb'a, daħı peyġamberlere; daħı virdi malı, malı sever-iken yā Tañrı'yı sever-iken ħıśımlıķ islerine, daħı yetįmlere, daħı miskinlere, daħı yol erine, daħı dileyicilere, daħı mükātebler baḥasına. daħı dururdı namāzı, daħı virdi zekātı. daħı vefā eyleyenler ķavullarına, ol vaķt kim 'ahd eylediler. daħı śabr eyleyiciler yoħsulıķda, daħı śayrulıķda, daħı çalış vaķtında. şunlar anlardur kim [14a] ŧoğru oldılar; daħı şunlar śaķınıcılardur.

Satır Altı Meal (1534)
Yaẖşılıḳ ol degüldür ki dönderesiz yüzlerüñüzi ḳıblelerine maşrıḳ-ılamaġrib-ile. Līkin yaẖşılıḳ Tañrı Taʿālāya īmān getürmekdür, ḳıyāmet güninedaẖı, feriştehlere daẖı, kitāblara daẖı, peyġamberlere daẖı. Daẖı ṣadaḳa ey-lemekdür māl Allāh dostluġına, ḳarāyiblere daẖı, yetimlere ve miskinlereve yoḳsullara, misāfirlere daẖı dilencilere ve yesirlere daẖı. Namāzı durġu-ra ve zekātı vire, daẖı ʿahdlerini yirine getüreler ḳaçan ʿahd eyleseler, daẖışabr eyleyenler zaḥmetlerde ve ẖastalıḳlarda, ṣavaş vaḳtında daẖı. Olṣınuḳlu kişiler, anlardur girçek erenler, daẖı anlardur Tañrı Taʿālādan ḳorḳupṭāʿat idenler.

Bunyadov-Memmedeliyev
Yaxşı əməl heç də (ibadət vaxtı) üzünü günçıxana və günbatana tərəf çevirməkdən ibarət deyildir. Yaxşı əməl sahibi əslində Allaha, axirət gününə, mələklərə, kitaba (Allahın nazil etdiyi bütün ilahi kitablara) və peyğəmbərlərə inanan, (Allaha) məhəbbəti yolunda (və ya mal-dövləti çox sevməsinə baxmayaraq) malını (kasıb) qohum-əqrəbaya, yetimlərə, yoxsullara, (pulu qutarıb yolda qalan) müsafirə (yolçulara), dilənçilərə və qulların azad olunmasına sərf edən, namaz qılıb zəkat verən kimsələr, eləcə də əhd edəndə əhdinə sadiq olanlar, dar ayaqda, çətinlikdə (ehtiyac, yaxud xəstəlik üz verdikdə) və cihad zamanı (məşəqqətlərə) səbr edənlərdir. (İmanlarında,

sözlərində və əməllərində) doğru olanlardır. Müttəqi olanlar da onlardır!

M. Pickthall (English)

It is not righteousness that ye turn your faces to the East and the West; but righteous is he who believeth in Allah and the Last Day and the angels and the Scripture and the Prophets; and giveth his wealth, for love of Him, to kinsfolk and to orphans and the needy and the wayfarer and to those who ask, and to set slaves free; and observeth proper worship and payeth the poor due. And those who keep their treaty when they make one, and the patient in tribulation and adversity and time of stress. Such are they who are sincere. Such are the God fearing.

Yusuf Ali (English)

It is not righteousness that ye turn your faces Towards east or West; but it is righteousness(177)- to believe in Allah(178) and the Last Day, and the Angels, and the Book, and the Messengers; to spend of your substance(179), out of love for Him, for your kin, for orphans, for the needy, for the wayfarer, for those who ask, and for the ransom of slaves; to be steadfast in prayer(180), and practice regular charity; to fulfil the contracts which ye have made; and to be firm and patient(181), in pain (or suffering) and adversity, and throughout all periods of panic. Such are the people of truth, the Allah.fearing.

177 As if to emphasise again a warning against deadening formalism, we are given a beautiful description of the righteous and God-fearing man. He should obey salutary regulations, but he should fix his gaze on the love of Allah and the love of his fellow-men. We are given four heads: (1) our faith should be true and sincere; (2) we must be prepared to show it in deeds of charity to our fellow-men; (3) we must be good citizens, supporting social organisation; and (4) our own individual soul must be firm and unshaken in all circumstances. They are interconnected, and yet can be viewed separately.

178 Faith is not merely a matter of words. We must realise the presence and goodness of Allah. When we do so, the scales fall from our eyes: all the falsities and fleeting nature of the Present cease to enslave us, for we see the Last Day as if it were today. We also see Allah's working in His world and in us: His Angels. His Messengers and His Message are no longer remote from us, but come within our experience. (R).

179 Practical deeds of charity are of value when they proceed from love and from no other motive. In this respect, also, our duties take various forms, which are shown in reasonable gradation: our kith and kin: orphans (including any persons who are without support or help); people who are in real need but who never ask {it is our duty to find them out, and they come before those who ask); the stranger, who is entitled to laws of hospitality; the people who ask and are entitled to ask, i.e., not merely lazy beggars, but those who seek our assistance in some form or another (it is our duty to respond to them); and the slaves (we must do all we can to give or buy their freedom). Slavery has many insidious forms, and all are included.

180 Charity and piety in individual cases do not complete our duties.

In prayer and charity we must also look to our organised effort. Where there is a Muslim State , these are made through the State in facilities for public prayer, and public assistance, and for the maintenance of contracts and fair dealing in all matters.

181 Then come the Muslim virtues of firmness and patience. They are to "preserve the dignity of man, with soul erect" (Burns). Three sets of circumstances are specially mentioned for the exercise of this virtue: (1) bodily pain or suffering, (2) adversities or injuries of all kinds, deserved and undeserved, and (3) periods of public panic, such as war, violence, pestilence, etc.